

Draga braćo i sestre u Kristu!

Danas nastavljamo hod u novosti života što smo ga, zahvaljujući Božjoj providnosti, započeli u našoj prvostolnici na svetkovinu Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije, 8. prosinca 2016. godine, svečano otvarajući Drugu sinodu Zagrebačke nadbiskupije. Svima vama izričem srdačnu dobrodošlicu i od srca zahvaljujem za vašu zauzetu i hvalevrijednu nazočnost i suradnju.

U svoje i vaše ime zahvaljujem svima koji su velikodušno, strpljivo i stručno radili, pod koordinacijom prečasnog Tajnika Sinode, na pripremi Drugog sinodskog zasjedanja. Zahvaljujem članovima Predsjedništva Sinode, članovima povjerenstva za tematska područja, članovima sinodskih komisija, kao i vjernicima koji su dostavili svoj izvanjski doprinos radu Sinode. Mnogi su zaista neumorno i zauzeto radili, i nastavljaju s naporima, kako bi sinodsko djelo bilo što uspješnije. Svima hvala i neka ih dobri Bog višestruko nagradi.

Zahvaljujem vama, poštovani članovi Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije, pomoćni biskupi, prezbiteri i đakoni, redovnici i redovnice, Kristove vjernice i vjernici laici za prisutnost i sudjelovanje kojim obogaćujete rad Sinode i jačate duh eklezijalnosti Crkve zagrebačke. Vaša je odgovornost velika, jer po svom sudjelovanju, a posebno svojim interventima, vi donosite ovamo stvarnost i pitanja naše nadbiskupijske Crkve da bismo jedni drugima bili pomoć na putovima evanđeoske novosti.

Stoga je na Sinodi potrebno govoriti jasno, prije svega istinoljubivo, hrabro, odgovorno i s poštovanjem. To je Sinoda: zajedno na istom putu. Sinoda se događa u Božjem narodu, u krilu Crkve, ondje gdje se osjeća djelovanje Duha Svetoga. Duh Sveti djeluje po osobama koje dopuštaju da ih Bog vodi. U tome je otajstvo, veličina i ljepota Crkve koju na milosni način živimo u sinodskom događaju, okupljeni po Isusu Kristu u Duhu Svetomu.

U ovom sinodskom zajedništvu Crkve zagrebačke posebno pozdravljamo nazočnost predsjednika Hrvatske biskupske konferencije mons. Želimira Puljića, nadbiskupa zadarskog. Vama, preuzvišeni Nadbiskupe, izražavam srdačnu dobrodošlicu i zahvaljujem što ste nas počastili svojim dolaskom na otvorenje Drugog sinodskog zasjedanja. Vi ovdje predstavljate hrvatski episkopat po kojem smo povezani zajedništvom s partikularnim Crkvama u državi Hrvatskoj. Zahvaljujem i na prigodnoj pozdravnoj riječi koju ćete nam uputiti.

S nama je ovdje, kao počasni gost Sinode, jedan od nestora zagrebačkog klera, koji se svojim izvanjskim doprinosom uključio i u rad Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije, mons. dr. Ivan Golub, prezbitar Crkve zagrebačke. Hvala Vam, poštovani Profesore, za nazočnost i prigodnu riječ kojom ćete uzeti udjela u radu Sinode.

Na otvaranju Prvog sinodskog zasjedanja bio je ovdje biskup sufraganske Sisačke biskupije, mons. Vlado Košić. Na ovo je zasjedanje, dogovorno s nama, poslao promatrače koje srdačno pozdravljam.

Prije osam dana, prošloga petka, Gospodar života pozvao je k sebi člana naše Sinode prezbitera mons. dr. Tomislava Ivančića. Neposredno prije Prvog sinodskog zasjedanja, ispričavajući se što zbog bolesti koja ga je vezala uz postelju nije mogao sudjelovati na zasjedanju, u pismu koje mi je poslao, ovako piše:

»Sretan sam i ponosan što sam smio od početka sudjelovati u svim pripravnim komisijama za Drugu sinodu Zagrebačke nadbiskupije. Osobito mi je bio dragocjen rad u završnoj komisiji koja je pripremila tematski dokument Sinode. Molitvom, žrtvom i ljubavlju pratit ću, barem izdaleka, rad Sinode. Vama sam beskrajno zahvalan na povjerenju koje ste mi neprestano pružali u pripremama za Sinodu. Vjerujem da će Sinoda unaprijediti, ne samo spoznaju i pastoralno djelovanje u Nadbiskupiji, nego i životno iskustvo koje vodi prema svetosti života«. Preporučujući svećenika Tomislava Božjem milosrđu, čvrsto se nadamo da s druge obale života i nadalje molitvom i ljubavlju prati rad naše Sinode.

Sinodska zasjedanja počeli smo s tematskim područjem *Crkva zagrebačka u djelu evangelizacije*. Bilo je to i prvo iskustvo sinodskoga rada. Čuli smo brojne korisne i vrijedne intervjue. Oni koji zbog kratkoće zadanog vremena nisu došli na red, dostavili su Tajništvu svoj doprinos u pisanom obliku. Svi ti intervjui uzeti su u obzir u sastavljanju propozicija, prijedloga koje je pripremio Povjerenstvo za tematsko područje *Crkva zagrebačka u djelu evangelizacije*, a odobrilo ih je Predsjedništvo Sinode.

Od srca zahvaljujem svim članovima Povjerenstva: prof. dr. Blaženki s. Valentini Mandarić, voditeljici, preč. Božidaru Cindoriju, prof. Ljubi Duvnjak, vlč. mr. Željku Faltaku i vlč. mr. Jakovu Rađi. Oni su uložili veliki trud u iščitavanje, sistematiziranje i oblikovanje 45 propozicija koje će sutra biti predložene na izglasavanje. To je povjerenstvo bilo prvo na djelu u odvijanju Sinode te je svojim traganjima i snalaženjem krčilo put za daljnji rad Sinode.

Danas otvaramo novo tematsko područje *Crkva zagrebačka u slavljenju Kristova otajstva* kojim će moderirati voditelj Povjerenstva prof. dr. Ante Crnčević, OFM. Time se po redu ekonomije spasenja od navještaja usredotočujemo na slavljenje Kristova otajstva.

Budući da je posljednja sinoda Zagrebačke nadbiskupije održana prije 92 godine, davne 1925. godine, ova se nameće kao opća, to jest Sinoda koja treba obuhvatiti što je moguće šire cjelokupno crkveno djelovanje, a ne usredotočiti se samo na pojedina pitanja. To je vidljivo i iz samog Radnog dokumenta – *Instrumentum laboris*, koji nam služi kao pomoć u odvijanju Sinode.

Draga braćo i sestre u vjeri, kako živjeti Drugu sinodu Zagrebačke nadbiskupije? Želio bih da ona bude događaj nade, onako kako nas je na početku trećeg tisućljeća poticao sveti Ivan Pavao II., i kako nas u posljednjim audijencijama srijedom usmjeruje papa Franjo. Budućnost trebamo gledati s nadom. Vrijeme koje se otvara pred Crkvom zagrebačkom, poput širokog je oceana na kojem se, unatoč svim neizvjesnostima, krizama i izazovima, uvijek iznova treba upuštati u pustolovinu, računajući s Kristovom pomoći. Sin Božji, koji se iz ljubavi prema čovjeku utjelovio, i danas po Duhu Svetom vrši djelo spasenja. Potrebne su nam oči vjere da bismo vidjeli to djelo, i veliko srce koje ljubi da bismo i sami postali njegovim pomoćnicima (usp. Ivan Pavao II., *Novo millennio ineunte*, 58). Molimo da u tom djelu, po primjeru blaženog Alojzija Stepinca ostanemo, uvijek poduprti nadom »koja ne postiđuje« (Rim 5,5).

Stoga započnimo svoj hod Drugog sinodskog zasjedanja zazivajući svjetlo Duha Svetoga te zagovor Presvete Bogorodice Marije i blaženog Alojzija Stepinca. Hvala!